

Arrest

nr. 283 162 van 13 januari 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. VAN DER BEKEN
Wolstraat 10
1000 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 9 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 november 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat D. VAN DER BEKEN en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 25 februari 2021, diende op 26 februari 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 9 september 2022 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 9 september 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 26/02/2021
Overdracht CGVS: 26/04/2021*

U had op 19 juli 2022 van 08.41 uur tot 12.07 uur een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). U werd bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is en uw advocaat, Meester Feguy Farah loco Van Der Beken Davy."

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Jaaji-clan te behoren. U stelt te zijn geboren op 1 oktober 2005 in Mogadishu waar u verbleef tot uw vertrek naar Europa.

U werd gediscrimineerd omwille van het behoren tot Jaaji-clan. Telkens als u het huis verliet, werd u beledigd. Er werd ook éénmalig een steen naar u gegooid door een jongen van een andere clan. U liep hierbij verwondingen op aan uw hoofd.

Daarnaast ondervond u ook problemen met Al-Shabaab omwille van de te werkstelling van uw vader. Voor zover u zich kan herinneren was uw vader soldaat bij het Somalische Nationale Leger. In 2017 of 2019 raakte uw vader gewond omwille van een conflict met Al-Shabaab. In 2020 ontving hij een dreigtelefoon van Al-Shabaab. Al-Shabaab eiste dat hij zijn werk als soldaat zou stopzetten. Uw vader zette zijn werk echter gewoon verder maar was extra alert. Op een vrijdagnamiddag, ergens in 2020, kwamen er twee mannen naar uw huis. Uw zus deed de deur open en de twee mannen vroegen naar uw vader. Uw zus zei dat uw vader niet thuis was waarop de mannen terug weggingen. In de elfde maand van 2020 werd een handgranaat op jullie huis gegooid waarbij iedereen van uw gezin gewond raakte. Iedereen, behalve u, werd overgebracht naar het ziekenhuis waar zij de nodige medische zorgen kregen. U was slechts lichtgewond en werd door uw oom meegenomen naar zijn woning gelegen in de wijk Madino in Mogadishu. U leefde er minder dan een maand ondergedoken. Kort na uw aankomst bij uw oom kwam Al-Shabaab langs. De kinderen van uw oom openden de deur. Al-Shabaab vertelde hen dat ze uw vader niet konden aantreffen in het ziekenhuis en dat ze om die reden op zoek waren naar u. De kinderen zeiden niets waarop de mannen terug weggingen. Op een nacht vroeg uw oom u om iets te halen voor hem in de winkel. Op weg naar de winkel werd u ontvoerd door Al-Shabaab en naar een kamp gebracht waar u 3 à 4 weken verbleef. U kreeg er onvoldoende eten en werd soms geslagen. Op een vrijdag bij de wissel van de wacht slaagde u erin om te ontsnappen uit het kamp. U deed een voorbijrijdende auto stoppen. Deze bracht u, samen met een andere jongen uit het kamp, naar Elashabiya. Daar aangekomen nam u een minibus naar het huis van uw oom. U verbleef nog 2 à 4 dagen bij uw oom waarna uw moeder en uw oom besloten u het land uit te sturen. U verliet Somalië eind januari 2021. U reisde via onbekende landen naar België. U kwam hier aan op 25 februari 2021 en diende een verzoek om internationale bescherming in op 26 februari 2021.

Ter staving van uw verklaringen legde u een geboorteakte en de verzendenvolp neer.

Bij terugkeer vreest u gedood te worden door Al-Shabaab en gediscrimineerd te worden omwille het behoren tot de Jaaji-clan.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Vooreerst stelde u bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming dat er geen kwetsbaarheden waren in uw hoofde (Registratie verzoek om internationale bescherming, datum inschrijving 26 februari 2021). Ook blijkt dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) opnieuw verklaarde dat er geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ, 21 april 2021). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS brengt u ter sprake dat u lijdt aan geheugenproblemen ten gevolge van een trauma op uw hoofd (CGVS, p. 15). Deze problemen werden door u niet aangekaart bij het begin van het persoonlijk onderhoud noch worden uw verklaringen gestaafd aan de hand van een medisch attest. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat u vreest gedood te worden door Al-Shabaab omwille van de job van uw vader. U vreest eveneens discriminatie als lid van de Jaaji-clan.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en stukken in uw administratief dossier moet geconcludeerd worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

Om te beginnen stelt het CGVS vast dat uw algemene geloofwaardigheid is aangetast door uw verklaringen over uw leeftijd. Bij uw asielaanvraag op 26 februari 2021 stelde u immers te zijn geboren op 1 oktober 2005 en minderjarig te zijn (DVZ Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, p. 1). Aan deze verklaring kan echter geen geloof worden gehecht, want na medisch onderzoek werd uw geboortjaar aangepast naar 1 januari 2001. In de bijgevoegde beslissing van de Dienst Voogdij van 8 maart 2021 staat dat u de dag van het medisch onderzoek, namelijk op 4 maart 2021 ouder was dan 18 jaar, vermoedelijk 20.8 jaar met een standaarddeviatie van 2.5 jaar. Dat u ten onrechte beweert minderjarig te zijn, doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Uw algemene geloofwaardigheid wordt verder aangetast omdat u er niet in slaagt om het profiel van uw vader aannemelijk te maken. Het CGVS plaatst ernstige vraagtekens bij de zogenaamde werkactiviteiten van uw vader. Er dient vooreerst te worden aangestipt dat u weinig informatie kan geven over uw vaders vermeende job. U geraakt doorheen het persoonlijk onderhoud in wezen niet verder dan de beperkte verklaring dat uw vader voor zover u zich kan herinneren soldaat zou geweest zijn bij het Somalische Nationale Leger en dat hij af en toe op vrijdag vrijaf had. Gevraagd naar hoe uw vader deze job verkregen heeft, wie zijn collega's zijn, waar zijn tewerkstellingsplek is, wat zijn functie en takenpakket is en hoe zijn uniform eruitziet moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 11-13). Geconfronteerd met uw beperkte kennis over de werkactiviteiten van uw vader, vertelt u dat uw vader geen informatie met u wilde delen omdat u nog te jong was (CGVS, p. 16). Hoewel er niet kan worden verlangd dat iemand van u leeftijd alles metterdaad tot in de kleinste details kan weergeven, kan echter wel redelijkerwijs van u worden verwacht dat u iets meer concrete informatie weet te geven over de concrete werkactiviteiten van uw vader en dit zeker omdat het werk van uw vader in wezen rechtstreeks zou hebben bijgedragen tot uw vertrek uit Somalië. Daarbij dient te worden vastgesteld dat u in wezen ook nooit ernstige pogingen hebt ondernomen om over betrekkelijk essentiële elementen betreffende uw vaders werkactiviteiten meer informatie te verkrijgen, hetgeen tevens nefast is voor uw geloofwaardigheid. U verklaart na uw aankomst in België nog drie keer contact te hebben gehad met uw oom langs vaderszijde die tevens soldaat is voor het Somalische Nationale Leger (CGVS, p. 14). Dit toont aan dat u weldegelijk in de mogelijkheid was om via uw oom essentiële informatie te verkrijgen over de werkactiviteiten van uw vader of uw oom. Gevraagd waarom u geen vragen hebt gesteld aan uw oom aangaande zijn werkactiviteiten of de werkactiviteiten van uw vader antwoordt u dat u deze gesteld hebt maar dat hij u nog steeds te jong vond om deze informatie met u te delen (CGVS, p. 16). Hieraan kan echter geen geloof gehecht worden. Het lijkt onwaarschijnlijk dat uw oom zou weigeren deze informatie met u te delen aangezien deze van cruciaal belang is voor de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming.

Deze vaststellingen dienen in rekening te worden gebracht bij het afwegen van de geloofwaardigheid van het geheel van de door u aangereikte feiten die volledig voortvloeien uit de zogenaamde werkactiviteiten van uw vader. Uw verklaringen over uw vluchtaanleiding kunnen evenmin overtuigen.

Vooreerst kunnen verscheidene markante elementen worden vastgesteld die de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent deze zogenaamde problemen verder op de helling plaatsen. U gevraagd wanneer uw vader voor het eerst benaderd werd door Al-Shabaab antwoordt u ongeveer in 2020. Hij ontving volgens u dreigtelefoons van Al-Shabaab. Gevraagd naar de frequentie of het aantal keer dat hij werd opgebeld, lijkt u dit niet te weten. Gevraagd waarom uw vader in 2020 voor het eerst benaderd werd, nadat hij al jaren werkzaam was als soldaat voor het Somalische leger, wijzigt u uw eerdere verklaring. U vertelt plots dat uw vader in 2017 of 2019 al eens gewond raakte omwille van een conflict met Al-Shabaab (CGVS, p. 16 en 17). Deze wijziging in uw verklaringen doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan en is bovendien geen antwoord op de gestelde vraag.

Verder verklaart u dat Al-Shabaab u, na de aanval gericht op uw vader, wilde rekruteren (CGVS, p. 15). Er kan vastgesteld worden dat dit toch een opmerkelijke wending is. Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Al-Shabaab inderdaad mensen viseert die een link hebben met de Somalische overheid. Al-Shabaab bedreigde uw vader met als doel hem ertoe te bewegen zijn werk bij de overheid stop te zetten (CGVS, p. 14). Hoewel het CGVS niet ontkent dat familieleden van de persoon in kwestie hierbij een doelwit en drukkingsmiddel kunnen zijn, wordt er over het onder dwang rekruteren van familieleden van geviseerde personen als drukkingsmiddel nergens gerapporteerd. Dat Al-Shabaab u wil rekruteren omdat uw vader spoorloos is, is dan ook een vreemde wending in uw vluchtverhaal (CGVS, p. 15). Mede omdat er heel wat vraagtekens geplaatst kunnen worden bij uw verklaringen omtrent de

gedwongen rekrutering. In het algemeen blijkt een gedwongen rekrutering in de strikte zin een ongewoon fenomeen te zijn in Somalië. Rekrutering onder dwang gebeurt eerder onder bepaalde omstandigheden en vooral in gebieden die volledig gecontroleerd worden door Al-Shabaab (zie informatie administratief dossier). Bovendien is er in geval van rekrutering door Al-Shabaab meestal sprake van een geleidelijk proces, dan van een gedwongen rekrutering. Uit de informatie over rekruteringsmethodes van Al-Shabaab blijkt dat wanneer er sprake is van rekrutering, dit in de praktijk vaak onder de sociale druk van de familie en de clan gebeurt, door propaganda of indoctrinatie in de Koranschool en door financiële beloningen (zie informatie administratief dossier). In uw geval is er van geen van deze zaken sprake. Uw gedwongen rekrutering op zich is aldus zeer atypisch te noemen. De zogenaamde aanleiding tot uw rekrutering, is daarnaast dermate onwaarschijnlijk dat dit de geloofwaardigheid van de rekrutering helemaal onderuit haalt.

Voorts doet het de wenkbrauwen fronsen dat u niet kan zeggen in welk ziekenhuis uw ouders, broer en zussen na de vermeende aanslag waren opgenomen (CGVS, p. 19). Gevraagd of uw gezinsleden nog problemen hebben ervaren met Al-Shabaab na uw vertrek en waar zij momenteel verblijven, moet u ook het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 21). Het is bijzonder vreemd te noemen dat dit thema niet ter sprake kwam in uw contacten met uw oom. Dit wijst op een algehele desinteresse in het lot van uw familie, wat verder afbreuk doet aan uw vrees voor Al-Shabaab.

Verder zijn er een aantal elementen die de waarschijnlijkheid van uw verklaringen verder aantasten. Ten eerste verklaart u dat uw oom u vroeg om 's nachts naar de winkel te gaan voor hem. Op weg naar de winkel wordt u ontvoerd door Al-Shabaab (CGVS, p. 19). Het lijkt onwaarschijnlijk dat uw oom u zou vragen om 's nachts naar de winkel te gaan voor hem wetende dat Al-Shabaab reeds naar zijn woning kwam en zei dat ze naar u op zoek waren. Er bestaat immers een reële kans dat Al-Shabaab reeds een vermoeden had dat u bij uw oom verbleef, het huis in de gaten hield en u zou benaderen zodra u de woning zou verlaten. Wat ook gebeurde. Ten tweede verklaart u dat u kon ontsnappen uit het kamp bij de wissel van de wacht op vrijdag. Er kwamen nieuwe strijders die het kamp nog niet goed kenden, verklaart u. Hierdoor kreeg u de mogelijkheid te ontsnappen (CGVS, p. 20). Het lijkt onwaarschijnlijk dat Al-Shabaab de bewaking en beveiliging van het kamp zou overlaten aan onervaren strijders of strijders die weinig bekend waren met de werking en beveiliging van het kamp. Dit verhoogt namelijk het risico op problemen en ontsnappingen in het kamp. Ten derde verklaart u dat u na uw ontsnapping uit het kamp teruggekeerd bent naar het huis van uw oom (CGVS, p. 15). Er kan gesteld worden dat u hier toch wel een vreemde keuze maakt. Uw gedrag is niet in overeenstemming te brengen met de door u aangehaalde feiten en vrees. U beslist namelijk om terug te keren naar de plek waar u voor het eerst werd gearresteerd door Al-Shabaab. U gevraagd of u hiermee geen risico nam antwoordt u dat u nergens anders heen kon. Uw gezinsleden waren namelijk allemaal opgenomen in het ziekenhuis. Tot slot verklaart u dat u nog twee tot vier dagen bij uw oom verbleven hebt vooraleer u besloot om Somalië te verlaten. Gedurende deze twee tot vier dagen werd u niet meer benaderd door Al-Shabaab (CGVS, p. 20). Het lijkt onwaarschijnlijk dat Al-Shabaab geen stappen zou ondernemen om u te zoeken nadat u ontsnapt bent uit het kamp. Daarbij zou het niet onlogisch zijn dat zij eerst en vooral bij uw oom zouden langsgaan. Uit dit alles blijkt dat u en uw familieleden risicovol gedrag stellen en uw houding evenals de houding van Al-Shabaab niet consistent is.

Daarnaast kan het CGVS ook geen geloof hechten aan de zogenaamde discriminatie die u ondervond omdat u behoort tot de Jaaji-clan. Er kunnen elementen vastgesteld worden die afbreuk doen aan de algemene geloofwaardigheid van door u aangehaalde problemen. Ten eerste bracht u de discriminatie die u ondervond omwille van het behoren tot de Jaaji-clan niet ter sprake op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Er werd u nochtans op de DVZ expliciet gevraagd naar de reden waarom u uw land bent ontvlucht en vervolgens of u nog andere problemen kende dan de eerder door u aangehaalde redenen. U bracht toen geen andere problemen ter sprake (Vragenlijst CGVS, punt 3 vraag 5, 7-8). Deze vaststelling doet afbreuk aan de algemene geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen. Geconfronteerd met de vaststelling dat u nergens bij de DVZ vermeldde dat u gediscrimineerd werd omwille van uw clan antwoordt u dat u verward was bij uw aankomst in België. U zou geheugenproblemen hebben omwille van een hoofdwonde die u opliep in Somalië (CGVS, p.). Hierbij kan worden opgemerkt dat u de geheugenproblemen noch bij de DVZ noch bij het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS ter sprake bracht. U bracht uw geheugenproblemen pas ter sprake nadat u geconfronteerd werd met deze lacune in uw verklaringen voor de DVZ. Het hebben van geheugenproblemen kan echter geen afdoende verklaring vormen voor deze lacune in uw verklaringen voor de DVZ. U legt namelijk geen medisch attest voor waarmee u aantoonde dat u weldegelijk geheugenproblemen hebt, waardoor uw verklaringen beschouwd kunnen worden als blote beweringen. U gevraagd of u deze problemen liet vaststellen door een dokter antwoordt u ontkennend.

Gevraagd naar de reden hiervoor verklaart u dat u niet in de mogelijkheid bent om uw problemen uit te leggen aan een Belgische dokter aangezien u de taal niet machtig bent. Aan deze verklaring kan geen geloof gehecht worden aangezien u verklaart eerder naar een Belgische dokter te zijn geweest in verband met problemen aan uw been en dat u wacht op de resultaten van het onderzoek. Daarnaast kan u altijd beroep doen op een tolk voor het bespreken van uw medische problemen (CGVS, p. 15). Ten tweede kan vastgesteld worden dat uw kennis over de clan waartoe u beweert te behoren ondermaats is. U gevraagd naar uw clanlijn en de clanfamilie waartoe uw clan behoort moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 9 en 10). Dat u de genealogische afstamming van uw eigen clan niet lijkt te kennen, doet de wenkbrauwen fronsen en doet afbreuk aan de bewering dat u wel degelijk tot de Jaaji-clan behoort.

Gevraagd naar de problemen die u ondervond omdat u tot de Jaaji-clan behoort, vertelt u over een éénmalig incident toen u onderweg was naar de Koranschool. U kreeg ruzie met een jongen die u beledigde omwille van uw clan. Hij gooide een steen naar u waarbij een hoofdwonde opliep. Tot op heden zou u zich omwille van deze verwondingen soms verward voelen en geheugenproblemen hebben. Zoals al eerder opgemerkt zijn deze geheugenproblemen slechts blote beweringen (CGVS, p. 15). Gevraagd naar nog andere problemen die u ondervond schets u de algemene situatie. Meisjes van uw clan mogen niet huwen met andere clans en uw clan kan geen bloedcompensatie krijgen als er iemand van uw clan wordt gedood door iemand van een andere clan. Nogmaals gevraagd naar de persoonlijke problemen die u kende, antwoordt u dat u beledigingen ontving van bewoners uit uw wijk telkens als u het huis verliet of als u op weg was naar de Koranschool. Gevraagd wat ze exact zeiden, blijft u herhalen dat ze u beledigden. Nadat de vraag voor de derde keerde werd herhaald, vertelt u dat ze zeiden dat u zwart bent omwille van uw clan (CGVS, p. 22- 23). Met deze verklaringen maakt u de zogenaamde discriminatie omwille van uw clan niet aannemelijk.

Gelet op van voorgaande vaststellingen kan geen geloof gehecht worden aan uw beweerde problemen, zodat u ter zake de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Betreffende de door u neergelegde geboorteakte dient te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, waaronder geboorteaktes, zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en volstaat de door u neergelegde geboorteakte op zich niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas op te heffen. De bijgevoegde verzendenvolp kan dit evenmin.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International

Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016, beschikbaar op respectievelijk <https://www.refworld.org/docid/52d7fc5f4.html> en <https://www.refworld.org/docid/573de9fe4.html>, of <https://www.refworld.org>, in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit het "EASO COI Report. Security Situation" van 20 september 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_somalia_security_situation_20210920.pdf en uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 28 februari 2022, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20220228.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld.

UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of –instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemde documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus “Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu” van 28 februari 2022) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouwnijverheid leeft er op. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad.

Mogadishu wordt tijdens de verslagperiode getroffen door schietincidenten tussen de veiligheidsdiensten, al-Shabaab, onbekende gewapende groepen en clanmilities. Daarnaast gebeuren er gerichte moorden met vuurwapens, terreuraanslagen met geïmproviseerde explosieven (vooral autobommen), granaat- en morteraanvallen en aanslagen door zelfmoordterroristen tegen veiligheidspersoneel en burgers met een bepaald profiel waaronder overheidspersoneel, journalisten, een clanouder en een groep rekruten. Een analyse van de door ACLED geregistreerde incidenten geeft aan dat er twee hoofdtypes van geweld zijn in Mogadishu in de verslagperiode: geweld door middel van vuurwapens (70 %) en explosieven (19 %). Ze worden voornamelijk opgeëist door of toegeschreven aan al-Shabaab. Volgens de verzamelde gegevens voert al-Shabaab in Mogadishu gerichte moordaanslagen en terreuraanslagen uit op overheidsambtenaren, veiligheidstroepen en in de buurt van hotels, bars, coffeeshops, restaurants, politiebureaus, aan drukke kruispunten en overheidsgebouwen.

Naast terreurgroepen zijn er ook nog andere actoren verantwoordelijk voor het geweld, zoals de Somalische veiligheidsdiensten, muitende legereenheden, milities en onbekende gewapende groepen. ACLED registreert ook gewelddadige clanconflicten en criminele incidenten die soms burgerdoden eisen. De politieke crisis over de organisatie van de presidents- en parlementaire verkiezingen vertaalde zich naar een persoonlijke strijd tussen (voormalig) president Farmajo en (voormalig) eerste minister Roble in de tweede helft van 2021. Deze machtsstrijd werd ook zichtbaar in de straten van Mogadishu wanneer troepen loyaal aan de rivaliserende politieke leiders, zich in september 2021 en december 2021 mobiliseren. Het kwam evenwel niet tot een gewelddadig treffen tussen beide partijen.

Volgens gegevens van ACLED stijgt het geweld in de hoofdstad in juni 2021, het begin van de huidige verslagperiode.

Daarna volgt het een fluctuerende lijn, met een stijging in het aantal gewelddaden in november die aanhoudt in december 2021. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. Burgers worden soms doelbewust (bijvoorbeeld personen werkzaam in de administratie en zakenlui) en soms als nevenschade (als passant bij een bomaanslag) slachtoffer van het geweld. Tijdens de verslagperiode registreert ACLED 65 incidenten als violence against civilians met 61 burgerdoden. Het geweld dat ACLED registreert onder explosions/remote violence maakt in de huidige verslagperiode 137 doden, waarvan de meerderheid burgers.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De informatie waarnaar verwezen wordt, werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

“Schending van artikel 48/3 en 48/4 §2 b en c van de Vreemdelingenwet;
Schending van het motiverings- en zorgvuldigheidsbeginsel.”

Verzoeker licht toe als volgt:

“Verzoekende partij stelt vast dat zijn nationaliteit en herkomst uit Somalië niet ter discussie staat. Verzoeker is een 19-jarige jongen, afkomstig uit het district Karaan in de stad Mogadishu. De veiligheidssituatie in Mogadishu blijft bijzonder volatiel, zoals verwerende partij bevestigt. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus.

In de bestreden beslissing valt te lezen (4):

[citaat uit de bestreden beslissing]

Dat de veiligheidssituatie volatiel blijft in Mogadishu wordt eveneens ondersteund door volgende incidenten:

[verwijzing naar <https://www.aljazeera.com/news/2021/11/25/large-explosion-rocks-somali-capital-mogadishu>]

[verwijzing naar <https://nation.africa/africa/news/al-shabaab-suicide-attack-kills-7-in-mogadishu-3961840>]

[verwijzing naar <https://www.aa.com.tr/en/africa/us-airstrike-kills-27-al-shabaab-terrorists-in-somalia/2691381>]

[verwijzing naar <https://www.france24.com/en/20120119-deadly-blast-hits-mogadishu-camp-displaced-somalia>]

[verwijzing naar <https://www.aljazeera.com/news/2022/9/25/one-dead-in-suicide-bombing-in-somalian-capital>]

Het meest recente rapport waar verwerende partij naar verwijst is dit van 28 februari 2022 en behandelt de periode van 1 juni 2020 tot 1 januari 2022.

In de bestreden beslissing wordt, hoewel dit te lezen valt in diverse openbare bronnen, voorbij gegaan aan de aanhoudende droogte in de hoorn van Afrika en de daarmee gepaard gaande humanitaire crisis, waaronder ook Somalia.

UNHCR beschrijft de situatie in verschillende rapporten:

[citaat uit UNHCR's "Protection implications of the drought in the horn of Africa" van september 2022]

[citaat uit UNHCR's "UNHCR ramps up aid to thousands displaced by Somalia drought" van maart 2022]

[citaat uit UNHCR's "Somalis abandon their homes in search of food, water and aid as drought deepens" van september 2022]

Nergens in de bestreden beslissing wordt onderzocht of de bijzonder precaire veiligheidssituatie in Mogadishu, in combinatie met de miljoenen IDP's en de aanhoudende droogte en hongersnood, geen situatie doet ontstaan die kan vallen onder de toepassing van artikel 48/3 dan wel 48/4 van de Vw. Verwerende partij heeft daarmee een beslissing genomen in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel.

Om al die redenen wordt een schending van de bovenvermelde beginselen van behoorlijk bestuur en wetsartikelen aangetoond.

Verzoekende partij houdt zich het recht voor weerwoord te geven op een eventuele aanvullende nota van verwerende partij.

Het enig middel is gegrond."

2.1.2. In een aanvullende nota van 25 november 2022 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- UNHCR's "International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van september 2022;
- het EUAA-rapport "Somalia" van juni 2022;
- het EASO-rapport "Somalia Security Situation" van 20 september 2021;
- de COI Focus "Somalië: veiligheidssituatie in Mogadishu" van Cedoca van 9 september 2022.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing laat toe om kennis te nemen van deze motieven, die door de Raad worden overgenomen. De Raad stelt immers vast dat verzoeker geen dienstig verweer voert tegen de weigering van de vluchtelingenstatus.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

De Raad wijst erop dat de loutere verwijzing naar de aanhoudende droogte, de hongersnood en de miljoenen intern ontheemden, algemene informatie over de humanitaire situatie in Mogadishu betreft, die geen betrekking heeft op verzoekers persoon en aldus niet volstaat om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu met socio-economische of humanitaire moeilijkheden riskeert te worden geconfronteerd die uitgaan van een actor in de zin van artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit Mogadishu, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie in Mogadishu dient beoordeeld te worden.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie in het onderhavig dossier, opgenomen in het administratief dossier en bijgebracht door verzoeker in het verzoekschrift, blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

Verzoekers betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing.

De Raad merkt op dat de commissaris-generaal het EUAA-rapport "*Country Guidance Somalia*" van juni 2022, UNHCR's "*International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*" van september 2022 en de COI Focus "*Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu*" van 9 september 2022 heeft ter kennis gebracht in een aanvullende nota waarin de vaststellingen in de bestreden beslissing worden bevestigd.

Uit het geheel van de voorliggende informatie blijkt dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al-Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van Al-Shabaab die direct en indirect de confrontatie aangaat met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Het geweld neemt de vorm aan van schietpartijen tussen verschillende groeperingen en gerichte moord- en terreuraanslagen. Naast Al-Shabaab zijn ook ISS, de Somalische veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld in Mogadishu.

Het langdurig verkiezingsproces heeft het politieke landschap en het veiligheidsklimaat gedestabiliseerd. Tijdens de verslagperiode gaat het aantal door ACLED geregistreerde geweldincidenten in stijgende lijn. Het geweld kent twee piekmomenten, namelijk in februari 2022 en april 2022. De maanden voorafgaand aan respectievelijk de parlementaire (april 2022) en presidentiële verkiezingen (15 mei 2022).

De COI Focus van Cedoca vermeldt dat de veiligheidsomstandigheden in Mogadishu voortdurend worden opgevolgd. Als er zich fundamentele wijzigingen of ontwikkelingen voordoen die de situatie ter plaatse aanzienlijk veranderen, dan werkt Cedoca deze COI Focus zo snel mogelijk bij. De thans voorliggende gegevens zijn voldoende actueel en nauwkeurig, minstens toont verzoeker niet aan dat hij over relevante informatie beschikt die het bovenstaande beeld dat naar voren komt uit de beschikbare bronnen doorprikt.

De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Verzoeker voert geen andere redenen aan waarom hij niet kan terugkeren naar Mogadishu.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien januari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP